

Ο Μητροπολίτης Πατρών για το όφελος της νηστείας

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Πατρών](#)



Με εγκύκλιό του ο Μητροπολίτης Πατρών κ. Χρυσόστομος αναφέρθηκε στην Μεγάλη Τεσσαρακοστή. Μεταξύ άλλων υπογράμμισε ότι “η αγία και Μεγάλη Τεσσαρακοστή, είναι μια πορεία, ένα ταξίδι με σκοπό την συνάντησή μας με τον Κύριό μας. Μη φοβηθούμε την τραχύτητα του αγώνος και το δύσβατο της οδού. Μαζί μας είναι ο Κύριός μας, μας συνοδεύει η Παναγία Μητέρα μας και οι Άγιοι της Εκκλησίας μας”.

Παρακάτω μπορείτε να διαβάσετε ολόκληρη την εγκύκλιο:

Προς

το Χριστεπώνυμον Πλήρωμα

της Ιεράς Μητροπόλεως Πατρών

Παιδιά μου αγαπητά και ευλογημένα,

Ήδη άρχισε η αγία και μεγάλη Τεσσαρακοστή. Η αγία μας Εκκλησία για μια ακόμη φορά μας παραγγέλλει μέσα από την ιερά υμνογραφία: «Το στάδιον των αρετών ηνέωκται, οι βουλόμενοι αθλήσαι εισέλθετε, αναζωσάμενοι τον καλόν της νηστείας αγώνα...».

Σε αθλητικούς πνευματικούς αγώνες και σε πνευματική γυμνασία καλεί η Εκκλησία τα παιδιά της. Για τον λόγο αυτό δίδει και τα εφόδια για την νίκη και παρέχει τα όπλα, τα οποία είναι επίσης πνευματικά.

Καλόν είναι, αδελφοί και τέκνα εν Κυρίω, να εμβαθύνουμε και πάλι στο κάλεσμα αυτό της Εκκλησίας, προκειμένου να θελήσωμε να αγωνιστούμε και τα πνευματικά όπλα να χρησιμοποιήσουμε, αλλά και τον στόχο μας να επιτύχουμε, λαμβάνοντες τον της νίκης στέφανον.

Ο αγώνας αυτός γίνεται εν ελευθερία. Ουδείς αναγκάζει κάποιον να αγωνισθεί. Η ψυχή του ανθρώπου, η οποία ποθεί τον Νυμφίο της, διψά για αυτόν τον αγώνα, αρκεί να μη ραθυμήσουμε και λησμονήσουμε την θεία καταγωγή της, μένοντες προσκεκολλημένοι στα γήινα, στα φθαρτά και μάταια. Οι θεοδίδακτοι και θεοφώτιστοι Πατέρες της Εκκλησίας, μας διδάσκουν ότι χωρίς την είσοδό μας στο στίβο των πνευματικών αγωνισμάτων, ο βίος μας καταντά βοσκηματώδης και η παραμονή μας στο πνευματικό τέλμα καταντά όχι μόνο επώδυνος, αλλά και θανατηφόρος.

Γνωρίζοντες δε οι πνευματέμφοροι Διδάσκαλοι της Εκκλησίας μας, το δύσκολο και τραχύ του αγώνος, μιλούν με λεπτομέρειες και πιστότητα για τον τρόπο της αντιμετώπισης των ποικίλων και μεγίστων δυσκολιών, οι οποίες προέρχονται από τον μισόκαλο διάβολο και τα όργανά του, αλλά και από τον ίδιο τον εαυτό μας.

Ήδη ο ιερός Υμνογράφος αναφέρεται στο αγώνισμα της νηστείας, η οποία αρχίζει από την πρώτην ημέρα της αγίας, περιόδου της Μεγάλης Τεσσαρακοστής και η οποία θα μας είπη παρακάτω, σημειώνοντας με έμφαση, ότι «εκτέμνει από καρδίας πάσαν κακίαν». **Η νηστεία μας βοηθάει να κατανοήσουμε, ότι δεν είμαστε μόνο ύλη, δεν είμαστε μόνο σώμα, αλλά δημιουργηθήκαμε από τον Θεό, ως ψυχοσωματικές οντότητες με προορισμό την αιώνια ζωή και την κληρονομία της ουρανίου και ατελευτήτου Βασιλείας του Θεού.**

Ελάτε, αδελφοί μου να ακούσουμε και στην συνέχεια την προτροπή της αγίας μας Εκκλησίας. Ας ανοίξουμε τα ώτα της ψυχής και του σώματος και τους οφθαλμούς της καρδιάς, ώστε τηρούντες την αγίαν παραγγελίαν, «να αναλάβωμε την πανοπλίαν του Σταυρού», προκειμένου να νικήσωμε τον παμπονηρότατον εχθρό της ψυχής μας και της πνευματικής μας πορείας για την θέωση, τον διάβολο δηλαδή.

«Ως τείχος άρρηκτον κατέχοντες την πίστιν», η οποία κατά τον Άγιον Απόστολο Παύλον, «ελπιζομένων εστίν υπόστασις, πραγμάτων έλεγχος μη βλεπομένων», (Εβρ, ΙΑ, 1). Η πίστις μας είναι ο ίδιος ο Κύριός μας Ιησούς Χριστός, κατά τον Άγιο Μάξιμο τον Ομολογητή. «Χριστόν είναι φαμέν την ενυπόστατον πίστιν». Ο Υιός και Λόγος του Θεού είναι η πίστις μας, ο οποίος εσαρκώθη για την σωτηρία μας, έπαθε επί του Σταυρού, κατήλθε μέχρις άδου ταμείων, ανέστη εκ νεκρών και ανελήφθη εις τους ουραμούς, για να αγιάσει και να θεώση την ανθρώπινη φύση, για να μας σώση και να μας λυτρώσει από την φθορά της αμαρτίας και τον θάνατο.

«Και ως θώρακα την προσευχήν». Η προσευχή είναι η τροφή της ψυχής, είναι η ανάπαυσή της και η χαρά της. Είναι ο τρόπος και το αγιώτατο μέσο για την κοινωνία μας με τον ουράνιο Πατέρα μας. Είναι η ανάλυση του είναι μας, της καρδιάς μας, του νοός μας, της όλης μας υπάρξεώς μας ενώπιον του Κυρίου. Είναι η αδιάλειπτος και σώζουσα μνήμη του Θεού «Μνημονευτέον του Θεού μάλλον, η αναπνευστέον», όπως σημειώνει ο Άγιος Γρηγόριος ο Θεολόγος. Καλύτερα δηλαδή, να μην αναπνέωμε, παρά να μη μνημονεύωμε του Κυρίου και Θεού μας.

Αλλ' ω της προνοίας και φιλοστοργίας της αγιωτάτης Εκκλησίας μας! Ουχί περί φιλοθείας μόνον ομιλεί, ουχί μόνον περί της ατομικής πνευματικής προόδου παραγγέλλει, αλλά και περί της σωτηρίου κοινωνίας μετά των άλλων ανθρώπων και της ασκήσεως της φιλανθρωπίας, η οποία εκφράζεται κατά τον ιερόν Υμνογράφο διά της ελεημοσύνης, της εμπράκτου δηλαδή εκφράσεως της αγάπης προς τους αδελφούς μας τους ελαχίστους, προς τον κάθε άνθρωπο τον ενδεή και εμπερίστατον, αφού κατά τον Απόστολον Παύλον, «ουκ ένι άρσεν και θήλυ, δούλος

η ελεύθερος, πάντες εις εστέ εν Χριστώ Ιησού τω Κυρίω ημών...» (Γαλ, Γ, 28). Προσφέροντας στον αδελφό μας τον ελάχιστο, προσφέρουμε στον ίδιο τον Θεό, όπως ακούσαμε, την προηγούμενη Κυριακή, που ανεγνώσθη το Ευαγγέλιο της «κρίσεως».

Υπακούοντας σ' αυτά τα πνευματικά παραγγέλματα, θα βαδίσουμε σ' αυτόν τον δρόμο, νικώντας τις δυνάμεις του πονηρού και διά της απαραιτήτου και σωζούσης συμμετοχής μας στα Ιερά Μυστήρια και γενικώς στην λατρευτική ζωή της αγίας μας Εκκλησίας, θα γίνουμε όμαιμοι και σύσσωμοι Χριστού, θα ενωθώμεν με τον Κύριό μας, μετέχοντες στα άγια Πάθη Του και εορτάζοντες πανευφροσύνως την αγίαν Του εν νεκρών Ανάστασιν.

Αυτή είναι η χαρά μας, αυτό είναι το πανευφρόσυνο και ουράνιο πανηγύρι στο οποίο ποθεί, ως έλαφος διψώσα, να μετέχη η ψυχή μας, η ύπαρξή μας ολόκληρη.

Αδελφοί μου, η αγία και Μεγάλη Τεσσαρακοστή, είναι μια πορεία, ένα ταξίδι με σκοπό την συνάντησή μας με τον Κύριό μας. Μη φοβηθούμε την τραχύτητα του αγώνος και το δύσβατον της οδού. Μαζί μας είναι ο Κύριός μας, μας συνοδεύει η Παναγία Μητέρα μας και οι Άγιοι της Εκκλησίας μας.

Ελάτε με ζέση ψυχής και φλόγα καρδιάς, να αρχίσωμε αυτό το ταξίδι, το οποίο εύχομαι από τα βάθη της ψυχής μου να έχη νικητήρια την έκβαση και να λάβωμε τον της νίκης αμαράντινον στέφανον παρά του Αναστάντος Κυρίου μας.

Σας ασπάζομαι πατρικά και εύχομαι καλή και αγία Μεγάλη Τεσσαρακοστή και Καλήν Ανάσταση.

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

† Ο ΠΑΤΡΩΝ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ